

Granens namn är Norrland

FAS goes North, Örnsköldsviks museum & konsthall, till 22 nov.

Medverkande konstnärer: Hanna Streefkerk, Eivor Willbacka, Monika Pettersson, Ulrika Berge, Mona Petersson, Kristina Skantze, Ann-Lena Carlsson, Elizabet Christiansson, Gunilla Poignant, Helen Dahlman, Carina Bergholm Sundén, Emma Göransson, Katarina Wiklund, Anna Lindqvist Adolphsson, Margaret Danhard, Jeanette Schäring, Maria Hägglund, Catarina Wilhelmssen Källström, Anna-Karin Bylund, Ulrika Wedin, Victoria Brännström, Britta Carlström, Maria Sandstig, Karin Jonsson, Lenka Jonesson Deker, Gunell Pettersson, Petter Helsing, Margareta Klingberg, Anna Tegeström Wolgers, Lotte Nilsson Välimaa, Monica Nilsson.

Fiber Art Sweden - FAS kallar sig ett nätverk med fyrtiotre textilkonstnärer, som har ambitionen att i utställningar, möten och på sin hemsida diskutera textil konst som ett viktigt uttrycksmedel i samtiden. En av medlemmarna är Ulf Edberg, konstnär, konstintendent och curator för den utställning som trettio av FAS medlemmar just nu visar på Örnsköldsviks museum & konsthall. En annan är Margareta Klingberg, skribent i konsttidskriften Volym och en av de utställande konstnärerna.

I utställningen vänder och vrider FAS-konstnärerna på begreppet Norrland ur ett fiberperspektiv. De ställer frågor i utställningskatalogen om hur Norrland uppfattas: som en exotisk del av landet, en svensk koloni eller bara som en semesterort. När man säger att Norrland ligger i periferin, hur tänker man då i förhållande till vad? Lite tillspetsat undrar de avslutningsvis om det verkligen finns ett Norrland förutom gruvan och ishotellet?

En rejäl gran tänkte sig i alla fall konstnärstrion Lotte Nilsson Välimaa, Monica Nilsson och Anna Tegeström Wolgers (lite fördomsfullt) skulle symbolisera Norrland. De fick en sådan, nedhuggen, uppskivad och klar, direkt från ett skogsbryn i Nordingrå. Det är den, som nu möter konsthallsbesökarna med sin intensiva doft av kåda och skog. I sin imponerande längd upptar den större delen av utställningsytan.

Även Mona Peterssons bädd av tallkottar har fått en central plats i utställningen. Den ser så inbjudande ut att man gärna hade sträckt sig raklång över den för en liten tupplur. Konstnären, som bor på Västkusten, kunde inte själv ställa i ordning sitt verk utan skickade helt enkelt upp sex flyttlådor fyllda med tusentals kottar och en detaljerad instruktion över hur det hela skulle arrangeras, berättar Bettan Edberg på museet. Resultatet blev en fin plats att vila på för ett skyggt djur i norrlandsskogen.

– Komma här och komma, är det nog många som tänker (även jag), när de ser Gunnel Petterssons "Odlingen. Landskapssceneri" med den iögonfallande texten "Bovete på Österlen". Är det möjligen en beskäftig uppmaning från en sörlänning, tänker man, att ta boveteodlingen till Norrland? Tre stora säckar utsäde står bredvid. Men, de är inte till salu, står det tydligt på en textad skylt intill, vilket ju kan verka lite avsnoppande.

Flera av de övriga utställarna har också associerat Norrland med framför allt skogen. Hannah Streefkerks svävande "Memorabilia" i välgjord näverslöjd och Eivor Willbackas "Lavträdet" med sina skira näverstammar och fluffiga lavamoln däremellan, är båda mycket poetiska i uttrycken, liksom Carina Bergholm Sundéns "Sparkduken – Norrlandsromans" med den virkade sparken på de kritvita snöstjärnorna, Anna Lindkvists Adolfssons "Norrlandskit, en 08:s hemlängtan" med blånande berg, glittrande älvar och röda stugor och Emma Göranssons tjocka, gröna starrgräsflätor, som är så sköna att känna och ta på. Alla har de ett stänk av vemod och ganska mycket norrlandsnostalgi

KONST I VÄSTERNORRLAND

Landstinget, Regional Utveckling, 871 85 Härnösand 0611-80214

Red: Mats de Vahl mobil:070-2476939 epost: mats.de.vahl@lvn.se

över sig. Säkert skönt att vila och känna igen sig i men också förrädisk för den norrländska självbilden, om den någonsin ska kunna utvecklas och få ett nytänk.

Annat då, mer i nutid och med ett klart samhällsengagemang, hittar man i Margareta Klingbergs installation "Luvan". Den består av thailändska bärplockares huvudbonader i olika färger och med en klart praktisk funktion; att skydda ansiktet mot både knott, kyla och illasinnade blickar. Med luvorna, tätt hängda i ett hörn av utställningsrummet, finns också solidarisk hjortronsylt till salu!

Petter Hellsings lapptäcke med de svartvita fotoinslagen av människor på flykt och i uppror, "Patch Up European Riots", och Kristina Skantzes "Kollekt", fint sydda händer i blåsvart, beige och vitt sidentyg, utspridda och uppåtriktade i hopp om en allmosa, tillhör även de den del av utställningen, som i stället för hemlängtan och invanda norrlandsbilder, vill visa något mer, viktigare och i allra högsta grad dagsaktuellt i sina textila uttryck. Nämligen att vi nuförtiden lever i en globaliserad värld, med människor i ständig rörelse, där många far illa och behöver stöd och att bli sedda.

FAS-gruppen gav för några år sedan ut en skrift om sin verksamhet. I den återfinns en intressant essä "Textil materia väcker begär", skriven av Margareta Klingberg, där hon fördjupar sig i vårt förhållande till textila fibrer. Hon citerar bl.a. den tyska filosofen Hanna Arendts tankar om mänskliga relationer som en väv, där individen ådagalägger sig själv genom att trä in sin tråd i ett redan givet mönster. Det är så FAS – gruppens strategi ser ut, att ständigt hitta nya konstellationer och annorlunda sammanhang för sin verksamhet. Gruppens hemsida är det enda fasta utställningsrummet och dit är konstnärer som jobbar med fibrer alltid välkomna att ta plats, som det står i programförklaringen.

Text: Karin Lundqvist

Foto (om inte annat anges): Jonas Lundqvist

FAS hemsida: www.fiberartsweden.nu